

Splittringen inom handikappröresen

En smalspaltnotis i novembernumret 1966 av Smt, som berörde den administrativa oron inom handikapprörelsen, har föranlett redaktören i Svensk Handikapptidskrift socionom Erik Ransemar till ett genmäle. Tidskriften är organ för De Handikappades Riksförbund (DHR).

I nr 9 av Er tidning har Ni uppmärksammat min ledare i Svensk Handikapptidskrift nr 10. I Era inledande kommentarer har Ni gjort Er skyldig till falsk historieskrivning — kanske beroende på dåliga informationer eller bristande historiska kunskaper. Ni skriver att DHR... "från början ställt sig utanför de samarbetssträvanden som man tänkt sig skulle resultera i en för alla gemensam centralorganisation (HCK).

Det faktiska förhållandet är, att det var DHR och RHL (Riksförbundet för Hjärt- och Lungsjuka, vars förbundsstyrelse jag för övrigt tillhör), som, efter det att De Blindas Förening envist fasthållit sitt gamla krav på vetorätt, när det gällde att välja in nya medlemmar i dåvarande Rikskommittén för partiellt arbetsföra, tog initiativet till bildandet av HCK. DHR och RHL tog de första åren ensamma alla kostnaderna för HCK:s kansli. Tanken bakom den nya organisationen var just den som Ni framför som något som DHR aldrig omfattat.

Skulle Ni med hänsyn till att jag nu är DHR:s delegat i HCK tvivla på dessa uppgifter kan jag belägga dem med dokument. Skulle Ni vilja ha personliga kontakter med någon initierad ber jag få hänvisa till kamrer Einar Hiller i RHL — en man som varit med om hela utvecklingen inom handikapporganisationernas samarbetssträvanden, som kan härledas till år 1942.

Personligen har jag erfarenheter från sex år som sekr. och ordf. i HCK:s lokalkommitté i Göteborg.

Vid närmare genomläsning av min ledare skall Ni också finna att det just är lokalkommittéernas synpunkter jag framför. Ledaren har rönt ett mycket positivt mottagande hos lokalkommittéernas folk. På senaste styrelsesammanträdet med HCK var också ledaren uppe på dagordningen efter att först ha diskuterats i AU, som jag tillhör. HCK beslöt att tillätta en arbetsgrupp, i vilken jag blev invald, med uppgift att utreda HCK:s arbetsformer etc.

Därmed hoppas jag att Ni har fått en mer nyanserad syn på relationerna DHR-HCK.

Den historik som Ransemar meddelar är säkerligen riktig om man har klart för sig att DHR:s tidigare insatser gjordes under dess ursprungliga beteckning DVR (De Vanföras Riksförbund). En ändring av det gamla namnet var uppenbarligen befogad men då det nya, De handikappades riksförbund, föreslogs och fasthölls trots protester från andra handikapporgan och sedan HCK och Statens Handikappråd tillkommit, har tyvärr en viss misstro till DHR:s intentioner och förslag uppstått. Det är på tiden att meningsskiljaktigheterna mellan DHR och andra handikapporganisationer snarast möjligt biläggas. Det naturliga centrala organet för samtliga differenta handikappgrupper bör vara HCK. Men det krävs att tillräckliga resurser står till förfogande för denna organisation och att dess medlemmar solidariskt samarbetar för att stärka dess utveckling och slagkraft.

Prenumerera för 1967

Prenumerationspris:

Helår kr. 30, halvår kr. 16

Studentprenumeration helår kr. 16

Kollektivprenumeration (minst 25 ex.) kr. 25

socialmedicinsk tidskrift

Postadress: Fack, Stockholm 27. Tel. 67 21 21. Postgiro 11 79